

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3416 fg., Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rørdam): Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, findes der i Loven af 30te Marts 1892 en Bemærkning om, at Loven skal bortfalde den 1ste April i Aar, og i Henhold hertil er det, at den højtærede Justitsminister har forelagt et nyt Forslag om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

Det Udvalg, som har haft denne Sag til Behandling, kan vistnok i det hele taget beklage sig over at have haft saa forholdsvis kort Tid til denne Sags Behandling. Den kom paa et forholdsvis sent Tidspunkt herved til Tinget, og der vilde have været Anledning for Udvalget til at komme ind paa forskellige Ting, hvis Tiden havde været lidt rigeligere. Men da Udvalget i det hele taget var af den Mening, at Loven af 30te Marts 1892 har været en god Lov, som har virket godt, og at det Lovforslag, som er fremsendt i Aar, er endnu bedre, har der for Udvalget været Anledning til at fremme det saa hurtigt som muligt. Jeg tror at turde sige, at Udvalget har arbejdet meget flittigt for at naa et Resultat, og det have vi ogsaa maattet gøre, da Loven skulde være færdig fra Folketingets Side inden den 1ste April d. A. Loven af 30te Marts 1892 har særlig virket godt derved, at den har givet Patienter med smitsomme Sygdomme en vederlagsfri Behandling paa Sygehusene. Det er vistnok navnlig det, som har bevirket, at de smitsomme Sygdomme ere tagne af. Det viser sig ogsaa, at de Udgifter, som denne Lov medfører, ere jævnt aftagende, og det er til at haabe og vente, at de efterhaanden ville tage endnu mere af. Over de Udgifter, denne Lov medfører, vedlægges et Bilag, hvori Udgifterne ere specificerede, og hvoraf det kan ses nøjagtigt, hvor meget det har kostet. Det viser sig deraf, at de Udgifter,

hvoraf Statskassen har betalt $\frac{3}{4}$ — nemlig Udgifterne til den vederlagsfri Indlæggelse — ere langt den største Del af Udgifterne, medens Udgifterne, hvor Staten kun betaler $\frac{1}{2}$, f. Eks. til Desinfektion, er langt den mindste Part. Den vederlagsfri Indlæggelse er langt den største Del af Udgiften. Der har saaledes ikke været Anledning for Udvalget til væsentligt at ændre i den Maade, paa hvilken Udgifterne skulde fordeles. Der findes nemlig, som nævnt, enkelte Udgiftsposter, hvoraf Staten betaler Halvdelen, og der har været Tale om, hvorvidt man skulde gaa til, at Staten under alle Forhold skulde betale $\frac{3}{4}$ af Udgiften, men dette er man ikke gaaet til. Derimod er der, hvad Udgifterne angaar, et andet Punkt, med Hensyn til hvilket Udvalget har stillet Ændringsforslag, og det er med Hensyn til den Betaling, der ydes pr. Sygedag, nemlig 2 Kr. 50 Øre i Kjøbenhavn og 2 Kr. paa Landet. Udvalget har imidlertid ment, det vilde være rigtigt, om denne Betaling blev sat ens for Kjøbenhavn og det øvrige Land. Ganske vist kan det maaske siges, det er dyrere at forpleje Patienter i Kjøbenhavn end i det øvrige Land, men paa den anden Side har Kjøbenhavn saa mange flere Patienter, at man har ment, det kunde veje op mod hinanden, og i Henhold hertil har man stillet Forslag om at gøre Betalingen ens, nemlig 2 Kr. 50 Øre, hvilket vil blive en Gevinst af 70,000 Kr. om Aaret for Amtskommunerne. Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, vil der ikke være megen Grund til at komme ind paa de fleste af dem, idet en stor Del af dem nærmest er af redaktionel Art. Loven af 30te Marts 1892 er det vanskeligt at forstaa, og der kunde være megen Grund til at forandre flere Forhold i den, men det har Udvalget ikke villet komme ind paa. Derimod er der et Forhold, som har voldt forskellige Vanskeligheder. Man har nemlig forskellige Arter af Sundhedskommissioner, som det er vanskeligt at kende fra hinanden. Man har saaledes Oversundhedskommission, overordentlig Sundhedskommission og Sundhedskommission. Disse tre Kommissioner ere lette at blande sammen, og Udvalget har derfor foreslaaet, at den overordentlige Sundhedskommission skulde benævnes Epidemikommission, eftersom det er en Kommission, der kun træder i Virksomhed, naar smitsomme Sygdomme optræde epidemisk. Med Hensyn til disse Kommissioners Benævnelser er der stillet en Mængde Ændringsforslag til de forskellige Paragraffer.